

134

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

11. funkční období

134

Návrh Senátu
na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání

2017

**SENÁT
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY**

**11. FUNKČNÍ OBDOBÍ
ORGANIZAČNÍ VÝBOR**

68. USNESENÍ

z 11. schůze, konané dne 30. května 2017

**k usnesení Podvýboru Organizačního výboru pro státní vyznamenání
k návrhům na udělení nebo propůjčení státních vyznamenání**

Organizační výbor

- 1. souhlasí** s návrhy na udělení státních vyznamenání pro řádový den 28. října 2017 předloženými v usnesení Podvýboru Organizačního výboru pro státní vyznamenání č. 9 ze dne 9. května 2017;
- 2. doporučuje** Senátu Parlamentu České republiky schválit a předložit prezidentu republiky podle § 8 zákona č. 157/1994 Sb., o státních vyznamenáních, návrhy na udělení státních vyznamenání pro řádový den 28. října 2017 uvedené v příloze tohoto usnesení;
- 3. pověřuje** předsedu Senátu PČR Milana Štěcha a místopředsedu Senátu Jiřího Šestáka jako náhradníka, odůvodnit na schůzi Senátu návrh usnesení, kterým se předkládají prezidentu republiky návrhy na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání pro řádový den 28. října 2017.

Milan Štěch v.r.
předseda Senátu

Petr Šilar v.r.
ověřovatel Organizačního výboru

Návrhy na udělení či propůjčení:

ŘÁD BÍLÉHO LVA

Pplk. Jiří Pavel KAFKA

Plk. Josef KOUKAL in memoriam

Plk. Miroslav Antonín LIŠKUTÍN

ŘÁD T. G. MASARYKA

Zdenka FANTLOVÁ-EHRLICH

Mgr. Jan LORMAN

MEDAILE ZA HRDINSTVÍ

Jan GAJDOŠ in memoriam

MUDr. Václav PROVAZNÍK in memoriam

Milan SEHNAL in memoriam

Pplk. František ŠTAMPRECH in memoriam

MEDAILE ZA ZÁSLUHY

Prof. MUDr. Vladimír BENEŠ, DrSc.

Josef (Jožka) ČERNÝ

Jiří DALER

Pavel DRAGOUN

Prof. MUDr. Pavel HANINEC, CSc.

Milan KNOBLOCH

Ivo MRÁZEK

Prof. MUDr. Soňa NEVŠÍMALOVÁ, DrSc.

Prof. RNDr. Emil PALEČEK, DrSc.

Josef PEKSA in memoriam

JUDr. et PhDr. Miloslav STINGL

Prof. RNDr. Jan SVOBODA, DrSc. in memoriam

PhDr. Jaroslav ŠTURMA

Jarmila ŠULÁKOVÁ SCHMIDTOVÁ in memoriam

Eva URBANOVÁ

Prof. Ing. Milan ZELENÝ, M.S., PhD.

Prof. MUDr. Eduard ZVĚŘINA, DrSc., FCMA

Seznam návrhů na státní vyznamenání schválených Podvýborem pro státní vyznamenání dne 9. 5. 2017

Evidenční číslo	Jméno navrženého/ návrh na vyznamenání	Stručná informace	Stanovisko Podvýboru
1/2017	Prof. MUDr. Vladimír BENEŠ, DrSc. *27. 1. 1921 Medaile Za zásluhy	Vynikající český lékař, specialista na dětskou neurochirurgii. V rámci své studijní stáže v nemocnici během 2. světové války byl pověřen posuzováním zdravotního stavu lidí posílaných na nucené práce. Podařilo se mu jich řadu zachránit vytvářením falešných diagnóz, než mu na to (naštěstí včas) přišel jeho kolega a převedl ho na jinou práci. V roce 1948 ukončil studium na Fakultě všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze. Poté téměř celý svůj profesní život strávil na neurochirurgickém oddělení, nejprve na klinice Ústřední vojenské nemocnice v Praze, později ve Fakultní nemocnici Motol, kde se stal v roce 1978 primářem oddělení dětské neurochirurgie. Naposledy operoval za spolupráce svého syna ve věku 88 let, jelikož pro potřebnou operaci dítěte nebyl k dispozici jiný specialista. Má na kontě několik odborných publikací, jež způsobily ve své době naprostý přelom v chápání některých zásadních medicínských problémů (např. poranění míchy nebo krvácení do mozku).	
2/2017	Josef (Jožka) ČERNÝ *14. 3. 1942 Medaile Za zásluhy	Nejznámější zpěvák lidových písní u nás. Má na kontě celou řadu ocenění, včetně několika zlatých a platinových desek. Už jako čtyřletý zpíval prezidentu E. Benešovi. První oficiální singl vydal jako osmnáctiletý. Jen s Brněnským rozhlasovým orchestrem lidových nástrojů natočil celkem 1200 písní. Mnohé z lidových písní se v jeho podání staly regulárními hity (Za tú horú, za vysokú, Když sem šel z Hradišťa aj.). V repertoáru má však kromě folklóru i dechovou hudbu, písně Karla Hašlera a také klasické árie (Bach, Čajkovskij, Schubert, Verdi, Chopin ad.).	Podvýbor namísto původně navrženého Řádu T. G. Masaryka schválil návrh na Medaili Za zásluhy.
3/2017	Jiří DALER *8. 3. 1940 Medaile Za zásluhy	Bývalý československý cyklista. Na letních olympijských hrách v roce 1964 v Tokiu získal zlatou medaili ve stíhacím závodě jednotlivců. V příštích dvou letech získal dvakrát bronz na Mistrovství světa v dráhové cyklistice družstev a jednou stříbro ve Frankfurtu jako jednotlivec. Na dalších letních olympijských hrách v roce 1968 v Mexiku skončil v kvalifikaci závodu jednotlivců a byl 5. v soutěži družstev. Na sklonku kariéry v letech 1969–1970 jezdil silniční závody profesionálů.	
4/2017	Pavel DRAGON *5. 10. 1947 Medaile Za zásluhy	Generální ředitel a jednatel společnosti Eutit, přední český podnikatel známý poctivým přístupem a férovými vztahy se zaměstnanci. Se společností Eutit, výrobcem materiálů na dlažbu, kanalizaci, potrubí a legované litiny, je svázán velkou částí svého profesního života. Už jako řadový konstruktér projevoval mimořádné nadání pro technologii a zdokonalování výroby čedičových výrobků. V rámci firmy byl největším a nejčastějším zlepšovatelem, přihlásil více než 150 zlepšovacích návrhů a je spoluautorem celé řady vynálezů. Po roce 1990 byl iniciátorem a vedoucím skupiny pro privatizaci firmy. Jako její generální ředitel rozšířil export otěruvzdorného materiálu o nová teritoria v Rusku, na Ukrajině, v SRN, Velké Británii, USA, Japonska atd. Díky P. Dragounovi Eutit neustále modernizuje a patří k nejúspěšnějším středně velkým firmám u nás. Osobním dílem P. Dragouna je také v ČR velmi neobvyklý firemní sociální program, kterým ve	

		srovnatelné míře nedisponují ani mnohem větší firmy než Eutit.	
5/2017	Zdenka FANTLOVÁ-EHRLICH *28. 3. 1922 Řád T. G. Masaryka	Během 2. světové války přežila několik koncentračních táborů, a to včetně nechvalně proslulé Osvětimi – Březinky. Vzhledem k tomu, že v té době byla stále ještě schopná práce, byla poslána dále na východ do pracovního tábora Kurzbach. Odtamtud nastoupila v lednu 1945 pochod smrti, ale i ten vydržela. Nakonec se dostala do Bergen – Belsenu, kde jí při osvobození polomrtvou hlady a vyčerpáním našli britští vojáci. Následně byla převezena na léčení do Švédska, kde po svém uzdravení pracovala na Československém velvyslanectví. Paní Fantlová své zážitky popsala ve své knize, účastní se diskuzí na školách a setkání pamětníků. Její příběh byl zpracován režisérkou Helenou Třeštíkovou pro Českou televizi.	
6/2017	Jan GAJDOŠ 27. 12. 1903 – 19. 11. 1945 Medaile Za hrdinství i. m.	Vynikající československý gymnasta a odbojář. V Amsterdamu 1928 získal stříbro v soutěži družstev. Na LOH 1936 obsadil v soutěži družstev 4. místo. Vrcholem jeho kariéry bylo Mistrovství světa v Praze 1938, kde se stal trojnásobným mistrem světa. Po okupaci nacisty působil v odbojovém hnutí v sokolské odbojové organizaci Jindra jako vedoucí skupiny v Brně. Počátkem roku 1944 byl zatčen gestapem a vězněn ve třech nacistických káznicích. Zemřel v roce 1945 na následky věznění a mučení.	Podvýbor namísto původně navržené Medaile Za zásluhy i. m. schválil návrh na Medaili Za hrdinství i. m.
7/2017	Prof. MUDr. Pavel HANINEC, CSc. *29. 3. 1958 Medaile Za zásluhy	Přední český lékař specializující se v oboru neurochirurgie, zejména v oblasti regenerace nervové soustavy, poranění pažní pleteně, cévní mikrochirurgie a výzkumu nejsložitějších poranění periferních nervů. Je zakladatelem a od října 2000 přednostou Neurochirurgické kliniky 3. LF UK a Fakultní nemocnice Královské Vinohrady v Praze. V období 2003–2010 byl proděkanem 3. LF UK. Dříve působil na Neurochirurgické klinice Ústřední vojenské nemocnice Praha. V roce 2002 získal profesuru. Zavedl některé zcela nové chirurgické rekonstrukční techniky. Publikoval stovky článků v domácích i zahraničních odborných časopisech, které na mnoho lékařských poznatků přinesly zcela nový pohled. Od začátku své lékařské kariéry se věnuje také výchově mediků a postgraduálních studentů, je členem oborové komise neurověd a komise pro atestace v neurochirurgii, jejíž byl také předsedou. Je členem České neurochirurgické společnosti a Americké asociace neurochirurgů.	
8/2017	Pplk. Jiří Pavel KAFKA *2. 5. 1924 Řád Bílého lva	Byl jedním z „Wintonových dětí“, což mu dozajista zachránilo život. V roce 1942 vstoupil do armády, nejprve sloužil v pozemních jednotkách, následně ale prošel výcvikem a stal se členem RAF jako střelec a radista. Jeho úkolem bylo chránit letadlové konvoje před zásahy z nepřátelských ponorek nebo lodí. Po válce se vrací do Československa, ale s nástupem komunismu v roce 1948 zamířil zpátky do Anglie. Zde se oženil a vychoval děti (krátce pobýval i v Izraeli), ale když jeho manželka v roce 1990 zemřela, vrátil se tentokrát natrvalo do České republiky.	
9/2017	Milan KNOBLOCH *10. 8. 1921 Medaile Za zásluhy	Významný český sochař a především medailér. Absolvent AVU, jeho učitelé byli prof. Lauda a zejména prof. Španiel. M. Knobloch je řazen k nejvýznamnějším žákům tohoto zakladatele české medailérské školy. Projevuje se to dokonalou znalostí zákonitosti při tvorbě reliéfu, zvládnutí portrétu, pečlivostí při tvorbě písma a celkovou vyvážeností kompozice. Knoblochovo celoživotní	

		dílo obsahuje na 400 položek a je zastoupeno např. v Národní galerii v Praze, Národním muzeu, Britském muzeu v Londýně, Muzeu Pařížské mincovny, Státním muzeu v Berlíně, Uměleckoprůmyslovém muzeu ve Vídni, Petrohradské Ermitáži či v Uměleckých sbírkách v Drážďanech. Mimo medailérství se věnuje i tvorbě památníků, pamětních desek a bust, na svém kontě má i tři poštovní známky a 15 pamětních mincí.	
10/2017	Plk. Josef KOUKAL *6. 5. 1912 - 23. 2. 1980 Řád Bílého lva i. m.	V roce 1931 nastoupil do pilotní a stíhací školy v Chebu, po jejímž ukončení se stal polním pilotem v záloze. Až do vypuknutí 2. světové války byl zalétávacím a zkušebním pilotem. V roce 1939 (po rozpuštění čsl. armády) se vydal do zahraničí, konkrétně byl přijat do polského letectva jako příslušník nově vzniklé ČSL. průzkumné letky. Po sovětském útoku na Polsko byl zajat a transportován na východ. Z tábora se jemu a dvěma dalšími letci podařilo uprchnout do Rumunska, ale byli znovu zajati a převezeni do tábora v Buzua. Opět se jim podařilo utéct, a v roce 1940 se konečně dostal až do Anglie, kde se přičlenil k RAF a aktivně se účastnil bojů. To bohužel jen do podzimu 1940, kdy byl nešťastným omylem sestřelen anglickým flakem. Utrpěl popáleniny téměř na 75% těla, přesto se ale po 3 letech náročných operací vrací do boje, kde pomáhal svými rozsáhlými zkušenostmi. Po návratu do Československa byl po roce 1948 vystaven perzekuci, alespoň částečného ocenění se dočkal až během Pražského jara v roce 1968. Po srpnu 1968 se o něj a jeho rodinu ovšem znovu začal zajímat režim a v roce 1980 umírá, aniž by bylo jeho zásluhy patřičně oceněny.	
11/2017	Plk. Miroslav Antonín LIŠKUTÍN *23. 8. 1919 Řád Bílého lva	Letec, člen RAF a účastník bojů o Anglii. V roce 1938 nastoupil jako žák do 2. leteckého pluku v Olomouci. V roce 1939 prchá do Anglie, kde nejprve není přijat do RAF, takže se rozhoduje pro Francii a krátce působí v cizinecké legii. Poté je konečně přijat do vytoužené RAF, kde se školí na letounech Spitfire a Hurricane. Během svého působení v RAF se zúčastnil mnoha bojů, na kontě má 3 sestřelená a 3 vážně poškozená německá letadla a dokonce i pumu V1. O svých zážitcích napsal několik knih. Letos oslaví 98. narozeniny.	
12/2017	Mgr. Jan LORMAN *1. 6. 1946 Řád T. G. Masaryka	Zakladatel a vůdčí duch občanského sdružení Život 90, který se zabývá péčí o seniory. Původním povoláním rozhlasový režisér, svou práci pro starší spoluobčany původně chápal jako čistě dobrovolnickou. Dnes je Život 90 největší neziskovou organizací zaměřenou na pomoc seniorům v ČR. Provozuje jedinou bezplatnou linku důvěry Senior telefon, stejně jako komunitní centrum, celý systém komplexní tísňové péče a dalších služeb včetně celé škály právních, sociálních, kulturních a volnočasových aktivit. Cílem práce J. Lorman a sdružení Života 90 je pomoci seniorům a jejich rodinám dosáhnout vyšší kvality života a lidské důstojnosti. Pečovatelská služba Života 90 je určena seniorům, kteří potřebují pomoc ve vlastní domácnosti. Odlehčovací centrum využívají ti starší spoluobčané, o které se stará rodina – tuto povinnost za ně dočasně až na tři měsíce přebírá Život 90, čímž členům rodiny umožňuje absolvovat například dovolenou či vlastní léčení a nevzdat se přítomné péče o rodiče. Aktivním seniorům je určeno Centrum denních služeb s Akademií seniorů, mohou se také zúčastnit některého z dobrovolnických programů.	

13/2017	<p>Ivo MRÁZEK *18. 1. 1926 Medaile Za zásluhy</p>	<p>Bývalý basketbalový hráč a trenér, jedna z největších osobností naší košíkové. Je zařazen na čestné listině zasloužilých mistrů sportu. S basketbalem začínal v klubu Sokol Brno I (pozdější Zbrojovka Brno). Jako dvacetiletý startoval na evropském šampionátu v Ženevě v roce 1946. Ve finálovém utkání proti Itálii vstřelil několik sekund před koncem utkání vítězný koš, který znamenal zlatou medaili pro tým Československa. Stříbrné medaile na Mistrovství Evropy získal v letech 1947, 1951 a 1955. V roce 1951 byl navíc vyhlášen nejlepším hráčem turnaje. Startoval rovněž jako hráč na dvou olympijských hrách – v roce 1948 v Londýně a v roce 1952 v Helsinkách. Jako hráč získal šest titulů mistra republiky. Po skončení hráčské kariéry se stal basketbalovým trenérem. V roce 1960 přivedl naši reprezentaci k dosud nejlepšímu umístění, pátému místu na olympiádě v Římě. Vrcholem jeho trenérské kariéry bylo působení u týmu Zbrojovky Brno. S mužstvem se stal šestkrát mistrem Československa, Zbrojovka Brno také dvakrát pod jeho vedením postoupila do finále Poháru evropských mistrů (předchůdce dnešní Euroligy). Po sovětské invazi trénoval v sezóně 1969-1970 italský tým Gorena Petrarca Padova.</p>	
14/2017	<p>Prof. MUDr. Soňa NEVŠÍMALOVÁ, DrSc. *5. 4. 1940 Medaile Za zásluhy</p>	<p>Jedna z nejuznávanějších českých lékařek, podle České lékařské společnosti J. E. Purkyně „nejvýznamnější osobnost české dětské neurologie a současně největší žijící osobnost české spánkové medicíny.“ V letech 1997–2006 přednostka Neurologické kliniky 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze (kde odborně působila už od r. 1971). Předtím se věnovala klinické genetice. Na kontě má stovky publikovaných odborných prací, monografie a příspěvků v odborných sbornících. Za půlstoletí své činnosti vedla či zásadně přispěla k rozvoji řady odborných společností: České neurologické společnosti, Společnosti dětské neurologie, České společnosti pro výzkum spánku a spánkovou medicínu i České společnosti pro klinickou neurofyzilogii. Vychovala celou generaci svých nástupců ve všech uvedených oborech. Je mj. nositelkou Ceny J. E. Purkyně za rok 2016.</p>	
15/2017	<p>Prof. RNDr. Emil PALEČEK, DrSc. *3. 10. 1930 Medaile Za zásluhy</p>	<p>Profesor molekulární biologie. Jeho oborem je fyzikální biochemie, struktura genetického materiálu, molekulární onkologie nebo vztahy mezi strukturou a funkcí DNA. Ještě jako student ukázal, že DNA může při interakci s elektrodami přijímat nebo odevzdávat elektrony a že elektrochemické signály reflektují změny ve struktuře DNA. Svými pracemi založil v 60. letech 20. století novou oblast vědy, která se nyní bouřlivě rozvíjí (elektrochemie nukleových kyselin, v posledních 5 letech. V roce 2009 byly zásluhy E. Palečka oceněny předsedou AV ČR udělením medaile, v roce 2011 získal Cenu Ministra MŠMT a Bioelectrochemical Society mu udělila své nejvyšší vyznamenání G. Milazzo Prize za jeho dílo v oblasti bioelektrochemie a jmenovala ho svým čestným členem.</p>	
16/2017	<p>Josef PEKSA 14. 2. 1919 - 22. 12. 1993 Medaile Za zásluhy i. m.</p>	<p>Jedna z nejvýznamnějších osobností československého katolického exilu, náboženský a kulturní pracovník. Chtěl se stát pilotem, ale neprošel lékařskými testy. Rozhodl se tedy pro kněžskou dráhu. V roce 1947 byl v Českých Budějovicích vysvěcen na kněze. Po únoru 1948 se aktivně zapojil do protikomunistické činnosti a hrozilo mu zatčení, proto opustil Československo. Celý život pak podporoval postižené rodiny lidí, kteří byli po jeho útěku zatčeni, na dálku se také tajně podílel na opravách kostelů na Klatovsku. Jeho cesta z Československa vedla do Austrálie, kde původně působil jako duchovní správce pro polské přistěhovalce. Později zakoupil kus nehostinné</p>	

		buše, kde vybudoval repliku české Šumavy. Ta se stala přirozeným centrem života československého exilu v Austrálii a dějištěm mnoha krajanských aktivit. Dnes celý areál nese název „Peksa park“. Po úmrtí jediného českého misionáře v Austrálii byl Peksa jmenován knězem pro českou komunitu v Melbourne. Byl jím až do 22. února 1993. Zůstal vlastencem a jeho posledním přáním bylo zemřít doma. Skonal 22. 12. 1993 v Senohrabech.	
17/2017	MUDr. Václav PROVAZNÍK 8. 1. 1911 – 9. 11. 1978 Medaile Za hrdinství i. m.	Václav Provazník byl od roku 1941 do roku 1945 členem ilegální odbojové skupiny „Tajemník“ a v jejím rámci se aktivně zúčastnil ozbrojeného povstání v Praze. Npor. zdravotnictva MUDr. Václav Provazník byl velitelem lékařské pohotovosti protiletectvé jednoty obrany Velké Prahy. V prosinci 1948 byl zatčen a odsouzen pro trestný čin úkladů o republiku nejprve k trestu smrti, který byl později změněn na doživotí se ztrátou čestných občanských práv a konfiskací majetku. Propuštěn byl na amnestii po 12 letech v roce 1960.	
18/2017	Milan SEHNAL 22. 5. 1930 – 6. 1. 2017 Medaile Za hrdinství i. m.	Jeden z bojovníků proti komunistické totalitě. Zásadně nesouhlasil s komunistickými hodnotami, a proto se po komunistickém puči v roce 1948 rozhodl pro aktivní boj proti totalitě. V roce 1949 utekl do Německa, kde vstoupil do služeb americké tajné služby CIC. Několikrát přešel hranice zpět do vlasti, než byl zatčen. Soudem v Brně byl odsouzen k 12 letům vězení. Trest mu byl během věznění pro pokus o útěk, sabotáže a další přečiny proti socialistickému zřízení několikrát navýšen (mimo jiné se zúčastnil vzpoury vězňů na táboře Vojna, za což mu byl trest zvýšen o 13 let). Prošel věznicemi na Borech, na Ruzyni, nebo uranovými lágry na Jáchymovsku a Příbramsku. Propuštěn byl až na amnestii v roce 1960. V roce 1968 se stal tiskovým mluvčím Klubu bývalých politických vězňů v okresním výboru Olomouc. Po invazi vojsk Varšavské smlouvy to pro něj znamenalo další výslechy na StB. Byl předsedou olomoucké pobočky Konfederace politických vězňů. Milan Sehnal zemřel počátkem ledna roku 2017 ve věku 87 let.	Podvýbor namísto původně navržené Medaile Za zásluhy i. m. schválil návrh na Medaili Za hrdinství i. m.
19/2017	JUDr. et PhDr. Miloslav STINGL *19. 12. 1930 Medaile Za zásluhy	Přední český etnograf a cestovatel, mezinárodně uznávaný znalec domorodých kultur, populární spisovatel, polyglot. Během svých cest strávil v zahraničí desítky let, procestoval 152 zemí, absolvoval několik výzkumných cest kolem světa a významně přispěl k rozšiřování etnografického poznání, a to i v mezinárodním měřítku. Mezi jeho nejvýznamnější počiny jsou řazeny výzkumné pobyty mezi národy a kmeny indiánů, Polynésanů, Eskymáků a Papuánců. Je absolventem Právnické a Filosofické fakulty UK. Působil na Katedře geografie Pedagogického institutu a v Ústavu pro etnografii a folkloristiku ČSAV. Má za sebou řadu výzkumných stáží – např. v New Yorku nebo Los Angeles, a spolupracoval s odbornými institucemi na Kubě, v Mexiku nebo v Německu. Své výzkumy uveřejnil ve 42 knihách, které vyšly ve 242 vydáních v úhrnném nákladu 17 milionů výtisků, spolupracoval i s rozhlasem a zahraniční televizí. Je čestným náčelníkem indiánského kmene Kikapú. Společně s J. Hanzelkou a M. Zikmundem je jako jediný prezentován v Síni slávy českého cestovatelství, je čestným občanem Karlových Varů (2010) a Bíliny (2011) a nositelem Stříbrné pamětní medaile Senátu PČR.	
20/2017	Prof. RNDr. Jan SVOBODA, DrSc. 14. 8. 1934 – 13. 3. 2017 Medaile Za zásluhy i. m.	Molekulární genetik, virolog s doslova světovým kreditem. V letech 1991–1999 byl ředitelem Ústavu molekulární genetiky AV ČR. Zabýval se zejména výzkumem retrovirů způsobujících vznik nádorů nebo jiných závažných onemocnění (jako např. AIDS) a jejich vztahy s hostitelskými buňkami. Jako vědecký pracovník působil často v zahraničí, např. v Imperial Cancer Research	

		Fund Laboratories, Institut Pasteur, Columbia University, University of Minnesota, nebo University of Missouri-Columbia, kde byl v roce 1990 jmenován profesorem mikrobiologie a molekulární imunologie. Vychoval 15 kandidátů věd, z nichž někteří se stali profesory v USA. Je zakládajícím členem European Tumour Virus Group. V roce 1967 organizoval první mezinár. konf. o indukci nádorových virů buněčnou fúzí. Na základě teze prof. Svobody o vztahu retrovirů a vzniku rakoviny prováděli američtí vědci kolem Howarda Temina výzkum, který byl v roce 1975 oceněn Nobelovou cenou. Sám prof. Svoboda je nositelem řady vědeckých cen a bez nadsázky patří k mezinárodně nejuznávanějším českým vědcům vůbec.	
21/2017	Pplk. František ŠTAMPRECH 18. 2. 1887 – 22. 6. 1942 Medaile Za hrdinství i. m.	Jako legionář 11. pěšího pluku Františka Palackého se aktivně zúčastnil bojů v Rusku, prošel celou sibiřskou anabazí. Po návratu do vlasti zůstal v činné službě jako důstojník. Po okupaci Československa, kdy byl propuštěn z aktivní služby, se zapojil s řadou svých kolegů, důstojníků písecké posádky do činnosti odbojové skupiny Obrana národa. V odbojové organizaci pracoval až do svého zatčení gestapem v roce 1942. Za svou odbojovou činnost byl spolu s dalšími spolubojovníky popraven klatovským gestapem 22. 6. 1942 na vojenské střelnici v Lubech u Klatov.	
22/2017	PhDr. Jaroslav ŠTURMA *23. 11. 1944 Medaile Za zásluhy	Ředitel Dětského centra Paprsek, denního stacionáře pro děti s kombinovaným postižením, které založil s týmem spolupracovníků v roce 1992. Téměř celý svůj život věnuje rozvoji nových forem péče o děti se zdravotním postižením a zvláště o děti s kombinovanými vadami. Je znám jako dětský klinický a poradenský psycholog, psychoterapeut a supervizor. Byl studentem a později blízkým spolupracovníkem legendy dětské psychologie profesora Matějčíka. Jeden z jejich společných projektů bylo v roce 1993 založení Konta Bariéry, projektu finanční sbírky na principu vzájemné solidarity sloužícího ve prospěch handicapovaných spoluobčanů.	
23/2017	Jarmila ŠULÁKOVÁ SCHMIDTOVÁ 27. 6. 1929 -11. 2. 2017 Medaile Za zásluhy i. m.	Patřila k významným představitelkám folklórního zpěvu, občas je nazývána „královnou lidové písně“. Zpívala v různých souborech již od školních let. Od roku 1952 byla sólistkou Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů, s nímž absolvovala stovky vystoupení, a to jak v tehdejším Československu, tak i v zahraničí (např. Vietnam, Čína, Mongolsko, SSSR, Korea, Kuba, Velká Británie, Japonsko, USA nebo Kanada). Kromě různých cimbálových souborů pravidelně vystupovala v letech 1995–2011 s folkrockovou skupinou Fleret. Její písně vyšly na bezpočtu zvukových nosičů. V roce 1979 jí byl udělen titul zasloužilá umělkyně, v roce 1989 národní umělkyně. Kromě toho si v roce 1955 přivezla ze Světového festivalu mládeže a studentstva bronzovou cenu, v roce 1957 stříbrnou. Zemřela v únoru 2017 ve věku 87 let.	Podvýbor namísto původně navrženého Řádu T. G. Masaryka i. m. schválil návrh na Medaili Za zásluhy i. m.
24/2017	Eva URBANOVÁ *20. 4. 1961 Medaile Za zásluhy	Jedna z nejvýznamnějších českých operních pěvkyní a sopranistek, která se však těší respektu i u posluchačů a odborné kritiky v zahraničí. Vystupovala nebo vystupuje na mnoha operních scénách po celé světě včetně milánské La Scaly, Metropolitní opery v New Yorku, Royal Albert Hall v Londýně, Los Angeles Opera, Carnegie Hall a samozřejmě v pražském Národním divadle (už od roku 1990). Odborníky vysoce hodnocené a komerčně úspěšné jsou i její nahrávky. Je držitelkou Ceny Thálie (za roli Kostelničky v Janáčkově Její pastorkyni) Ceny Nadace Music Iuvenis a především jedné z nejprestižnějších hudebních cen vůbec, americké Grammy za nahrávku Celeste Aida: Famous Opera Arias. Je nositelkou francouzského titulu Rytíř Řádu umění a literatury.	

25/2017	<p>Prof. Ing. Milan ZELENÝ, M.S., PhD. *22. 1. 1942 Medaile Za zásluhy</p>	<p>Přední politický ekonom, odborník v oblastech multikriteriálního rozhodování, produktivity práce a řídicích systémů. V roce 1972 inicioval výzkum vícekriteriálního rozhodování. Později se věnoval oblasti řízení znalostí a v roce 1987 vydal první publikaci v tomto oboru. K dalším oblastem jeho výzkumu patří například Baťova soustava řízení, analýza finančního portfolia, analýza rizik, měření spotřebitelských postojů nebo lidská intuice. K oblastem, jimiž se zabývá v současnosti, patří například ekonomika a obchod, systémové vědy nebo evoluční ekonomie. Věnuje se rovněž poradenství a koučování. Milan Zelený byl za svoji dosavadní vědeckou činnost oceněn řadou světových poct. Od roku 1992 se také pravidelně objevuje v prestižních přehledech Who's Who in Science and Engineering a Who's Who in America. V roce 2007 byl poctěn mezinárodní vědeckou komunitou oslavným svazkem "Knowledge and Wisdom"; což je mimořádná pocta českému ekonomu a vědci v exilu.</p>	
26/2017	<p>Prof. MUDr. Eduard ZVĚŘINA, DrSc., FCMA *27. 2. 1937 Medaile Za zásluhy</p>	<p>Jedna z největších osobností naší neurochirurgie, jejíž jméno je dobře známo i v zahraničí. V minulosti působil jako přednosta Neurochirurgické kliniky 1. lékařské fakulty UK a Ústřední vojenské nemocnice. Publikoval téměř dvě stovky odborných prací a přednesl stovky přednášek. Jeho práce se zabývá významem nervových funkcí u člověka, sám zavedl několik nových operačních metod v neurochirurgii, které mají pro daný obor zásadní význam - profesor Zvěřina je mj. průkopníkem mikroneurochirurgické operační techniky a řady dalších odborných postupů. Je členem 18 domácích a zahraničních odborných společností, většinou s neurovědní tematikou. Aktivně působil nebo působí ve vedení Nadace Míša Charty 77, zavádějící do ČR léčbu LGN, Společnosti pro neurovědy České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně nebo European Skull Base Society; spoluzakládal World Federation of Skull Base Societies a Central European Neurosurgical Society.</p>	